

MODLITWA

w pierwszą sobotę miesiąca

10

lipiec 2017

www.zr.diecezja.pl

MYŚLI DO HOMILII

1. Wydarzenie opisane w dzisiejszej Ewangelii jest stale obecne w życiu i modlitwie Kościoła. Słowa setnika z niewielkimi zmianami wypowiadają uczestnicy Eucharystii przed Komunią Świętą. Mówią, że nie są godni, aby Pan do nich przyszedł, ale świadomość niegodności nie osłabia ich modlitwy. Raczej skłania ich do prośby o słowo Pana, które uzdrowia. Chodzi o uzdrowienie duszy i o oczyszczenie serca, gdyż bez tej postawy nie ma prawdziwej komunii z Jezusem. Każdy z nich woła z pokorą starając się naśladować wiarę setnika: „Panie, nie jestem godzien, abys przyszedł do mnie, ale powiedz tylko słowo, a będzie uzdrowiona dusza moja”.

2. O jakie uzdrowienie duszy prosimy? Chrystus w swoim nauczaniu najczęściej piętnował brak wiary. Doświadczał tego braku nawet ze strony Apostołów. Bolał Go brak wiary i otwarcia na ofiarowaną łaskę. Przypomnijmy tu słowa Pana Jezusa do św. Faustyny: „Ach, jak Mnie to boli, że dusze tak mało się łączą ze Mną w Komunii św. Czekam na dusze, a one są dla Mnie obojętne. Kocham je tak czule i szczerze, a one Mi nie dowierzają. Chcę je obsypać łaskami one przyjąć ich nie chcą. Obchodzą się ze Mną jak z czymś martwym, a przecież mam serce pełne miłości i miłosierdzia. Abyś poznała choć trochę Mój ból, wyobraź sobie najczulszą matkę, która kocha bardzo swe dzieci, jednak te dzieci gardzą miłością matki; rozważ jej ból, nikt jej nie pocieszy. To słaby obraz i podobieństwo Mojej miłości” (Dzienniczek 1447).

3. Ból, jaki przeżywa najlepsza matka, gdy dzieci gardzą jej miłością, ma nam pomóc głębiej przeżyć ból Jezusa. Równocześnie Jego słowa, skierowane do św. Faustyny, pomagają nam lepiej zrozumieć ból Maryi, której Niepokalane Serce jest zranione cierniami. Co miesiąc zwracamy uwagę na jedno z bluźnierstw, którymi ludzie poniżają Maryję. Dziś chcemy wynagradzać za bluźnierstwo przeciw Jej Bożemu Macierzyństwu i uznawaniu Jej wyłącznie za Matkę człowieka. Chcemy też wynagradzać za postawę, w której „dzieci gardzą miłością Matki” lub zachowują się tak, jakby Jej miłość nie miała większego wpływu na ich życie.

MEDYTACJA O TAJEMNICY WIARY

Pierwsza sobota miesiąca. Wędrujemy wraz z Maryją szlakiem wyznaczonym przez tajemnice światła. Chcemy rozważyć tajemnicę wiary wpatrując się w wiarę Tej, „która uwierzyła”.

(Śpiew na wystawienie Najświętszego Sakramentu).

W: (Modlitwa Anioła z Fatimy): O Boże mój, wierzę w Ciebie, uwielbiam Ciebie, ufam Tobie i miłuję Ciebie. Proszę Cię o przebaczenie dla tych, którzy w Ciebie nie wierzą, Ciebie nie uwielbiają, nie ufają Tobie i Ciebie nie miłują.

Trójco Przenajświętsza, Ojcze, Synu i Duchu Święty. W najgłębszej pokorze cześć Ci oddaję i ofiaruję Tobie Przenajdroższe Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo Jezusa Chrystusa, obecnego na ołtarzach całego świata jako wynagrodzenie za zniewagi, świętokradztwa i obojętność, którymi jest On obrażany. Przez nieskończone zasługi Jego Najświętszego Serca i przez przyczynę Niepokalanego Serca Maryi, proszę Cię o łaskę nawrócenia biednych grzeszników.

P: Bądź uwielbiony Duchu Święty. Ty, „który wszystkiego nas uczysz”, prowadź nas w rozważaniu różańcowych tajemnic. Odkrywaj w nich przed nami piękno i moc wiary i przymnażaj jej nam, wpatrzonym w naszą Matkę.

L1: Z Ewangelii według św. Marka: „Gdy [Jair] jeszcze mówił, przyszli ludzie od przełożonego synagogi i donieśli: «Twoja córka umarła, czemu jeszcze trudzisz Nauczyciela?»» Lecz Jezus słysząc, co mówiono, rzekł przełożonemu synagogi: «Nie bój się, wierz tylko!»» (Mk 5,35-36).

L2: Jezus mówi do Jaira i każdego z nas: «Nie bój się, wierz tylko». Maryja mówi do sług w Kanie Galilejskiej: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie”. Wiara Maryi jest wyjątkowa. Ona „uwierzyła jak nikt inny – uczy św. Jan Paweł II. Jej niezachwiana wiara najpierw uczyniła ją Matką Syna Bożego, a potem – w Kanie – niejako przyśpieszyła godzinę Jego objawienia się światu. To za Jej wstawiennictwem dokonał się cud – znak, dzięki któremu uczniowie Jezusa uwierzyli w Niego” (por. audiencja generalna, 16.12.1987).

L1: Maryja pomaga nam, abyśmy poprzez wiarę doświadczyli osobistego spotkania z Chrystusem, który pozostaje trzydzieści lat w zaciszu Nazaretu, który idzie do ludzi, głosząc im królestwo Boże i wzywając do nawrócenia, który podejmuje okrutną mękę i pozwala się przybić do krzyża, który zwycięża śmierć i otwiera dla wszystkich drogę do domu Ojca w niebie.

L2: Rozważając w różańcowych tajemnicach życie Jezusa, wsłuchując się z wiarą w Jego słowo i jednocząc się z Nim w modlitwie, znajdujemy odpowiedzi na pytania, które niesie życie. Stopniowo odkrywamy Boski

wymiar modlitwy i pracy, cierpienia i radości, życia i śmierci, miłości i ofiary. Przed nami otwiera się wyraźniej droga świętości, na którą Chrystus nas zaprasza i którą szła za Nim Maryja, Jego i nasza Matka. Św. Jan Paweł II nazywał Jej drogę życia „pielgrzymką wiary”.

L1: W odczytanej dziś Ewangelii Pan Jezus chwali wiarę setnika. Podobnie czynił, gdy zobaczył wiarę samarytanki, proszącej o uzdrowienie córki. Wiele razy, po dokonaniu cudów, mówił: „Twoja wiara cię uzdrowiła”. Odpowiadając na pytanie ludzi, co mają czynić, aby wypełniać dzieła Boże, wyjaśniał: „Na tym polega dzieło zamierzone przez Boga, abyście uwierzyli w Tego, którego On posłał” (J 6,29).

L2: Wiara jest łaską i darem Boga. Trzeba o nią gorąco prosić, gdyż tylko dzięki niej możemy stanąć wobec tajemnicy objawionej w Nazarecie, nad Jordanem, w Wieczerniku, na Golgocie i w innych miejscach. Tylko mocna wiara jest właściwą odpowiedzią na Boże wezwanie. Jest wyrażeniem posłuszeństwa Bogu i akceptacji dla Jego Objawienia. Przez wiarę dokonuje się nasza komunია z Bogiem.

L1: Wiara i miłość skłania nas również dzisiaj to aktów wynagrodzenia Niepokalanemu Sercu Maryi za bluźnierstwa przeciw Jej Bożemu Macierzyństwu. Wyznajemy w naszym Credo, że Jezus «za sprawą Ducha Świętego przyjął ciało z Maryi Dziewicy i stał się człowiekiem». Uparte odrzucanie tej prawdy i zamykanie się na nią rani Jej Niepokalane Serce. Gdy człowiek, dla którego Syn Boży przyszedł na ziemię i wybrał Maryję na swoją Matkę, odrzuca kochające serce i wyciągniętą z miłością dłoń, wtedy rani Serce Maryi i Serce Jej Syna. Pozostańmy w ciszy, wyznając naszą wiarę i spełniając akty miłości wobec Chrystusa i wobec Maryi.

Adoracja i medytacja w ciszy.

Śpiew: *Wierzę w Ciebie, Panie lub Wierzę, mocno wierzę lub inny.*

CZĄSTKA RÓŻAŃCA

Matka Najświętsza prosiła, aby w pierwszą sobotę miesiąca odmówić jedną część różańca. Wynagradzajmy Jej w tej modlitwie za zniewagi, jakich Ona doznaje od ludzi. W tym miesiącu szczególnie za bluźnierstwa przeciw Jej Bożemu macierzyństwu.

P: Módlmy się z Maryją, która wiernie trwa przy Synu w czasie Jego publicznej działalności i w sposób doskonały wierzy Jego nauczaniu o Bożym królestwie. Będziemy rozważać tajemnice światła.

Witaj Królowo. Ojczy nasz. Zdrowaś Mario (3x). Chwała Ojcu.

Tajemnica pierwsza: Chrzest w Jordanie

L3: Maryjo, Ewangelisci nie mówią o Twojej obecności w czasie chrztu Jezusa w Jordanie. Ty, w swojej niezłomnej wierze, zawsze wiedziałaś, że Jezus jest umiłowanym Synem Ojca niebieskiego, w którym On ma upodobanie. Wypraszaż nam, Matko, u Syna Twojego, wiarę silną i pewną.

L4: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica druga: Cud w Kanie Galilejskiej

L3: Maryjo, widziałaś, że wina nie mają. Widzisz, jak każdego dnia, pośród drobnych i wielkich trudności, nieszczęść i kłopotów, brakuje nam wiary i ufności. Wiesz, jak trudno w takich chwilach robić to, co mówi Syn. Podaj nam, Matko pomocną dłoń. Wypraszaż u Syna wiarę pokorną i radosną.

L4: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica trzecia: Głoszenie Ewangelii i wzywanie do nawrócenia

L3: Niewiele wiemy, Maryjo o twojej obecności przy Jezusie opowiadającym o Bożym Królestwie i potwierdzającym tę naukę znakami. Mimo to czujemy, że tam byłaś. Służyłaś, otaczałaś modlitwą Syna i tych, którzy wierzyli Jego Ewangelii i nawracali do Niego serca. Wypraszaż nam, Matko, wiarę dającą świadectwo i podającą pomocną dłoń tym, których Syn nam daje.

L4: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica czwarta: Przemienienie na Górze Tabor

L3: Maryjo, Ty nie potrzebowałaś widzieć Twojego Syna w chwale zanim zobaczyłaś Go na krzyżu. Twoja wiara była bezgraniczna i niezachwiana. Ten znak potrzebny był uczniom i jest potrzebny nam, ludziom małej wiary. Powtarzaż, Matko, w naszych sercach słowa Syna: «Nie bój się, wierz tylko». Wypraszaż nam wiarę mocną i ufną.

L4: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica piąta: Ustanowienie Eucharystii

L3: Maryjo, Ty doświadczyłaś obecności Chrystusa w sobie zanim On znalazł sposób na zamieszkanie w naszych sercach poprzez Eucharystię. Byłaś z Nim zawsze zjednoczona w sposób doskonały. Wypraszaż nam wiarę, która jest spotkaniem z Jezusem, dialogiem z Nim, komunią miłości i życia.

L4: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

P: Wierzę w Boga.

(Można odmówić inne modlitwy, jeśli taka jest praktyka we wspólnocie. Jeśli modlitwa była przeżywana przed wystawionym Najświętszym Sakramentem, następuje błogosławieństwo).

Opracowanie: Wspólnota Żywego Różańca Archidiecezji Krakowskiej. Redaktor: Ks. Stanisław Szczepaniec. Adres redakcji: ul. Franciszkańska 3, 31-004 Kraków; www.zr.diecezja.pl.
Wydawnictwo: wydawnictwo@stanislawbm.pl